

**Odbor územního plánování a
stavebního řádu**
Oddělení stavebního řádu

Doručeno dle rozdělovníku

datum
22.1.2020

oprávněná úřední osoba
Mgr. Ivan Švec

číslo jednací
KUZL 5257/2020

spisová značka
KUSP 82518/2019 ÚP-IS

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále též „odvolací správní orgán“) obdržel společné odvolání, které podali dne 4.11.2019 [redacted]

[redacted] (dále jen „odvolatelé“) proti rozhodnutí odboru výstavby Městského úřadu Karolinka (dále jen „stavební úřad“) č.j. MU-4303/2019 ze dne 25.10.2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím stavební úřad v řízení o odstranění stavby nařídil za použití ust. § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění novely č. 350/2012 Sb., tedy platném do 31.12.2013 (dále jen „stavební zákon“) odstranění stavby

plotu

na pozemcích parc. č. 10772/2, 8140/20, 12591/7 v katastrálním území Nový Hrozenkov (dále jen „stavba“). Jako vlastníci stavby jsou ve výroku napadeného rozhodnutí označeni odvolatelé. Odvolatelům byla rovněž v souladu s ust. § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložena povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou podle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve výši 1 000 Kč (slovy jeden tisíc korun českých) se splatností do 15 dnů po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 správního řádu, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a na základě zjištěných skutečností rozhodl podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, že napadené rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MU-4303/2019 ze dne 25.10.2019

m ě n í

a to tak, že:

- v podmínce č. 3 napadeného rozhodnutí se doplňuje věta ve znění: „*Bude-li stavba odstraněna stavebním podnikatelem, je vlastník stavby povinen před zahájením odstranění stavby oznámit název a sídlo stavebního podnikatele, který bude vykonávat odstranění stavby.*“
- na str. 15 v odůvodnění napadeného rozhodnutí se ve větě „...Protože vlastník stavby provedl stavbu hospodářského objektu bez rozhodnutí stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem...“ nahrazují slova „hospodářského objektu“ za slovo „plotu“.

Ve zbytku se dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu napadené rozhodnutí **potvrzuje**.

Účastníci řízení, na něž se vztahuje rozhodnutí odvolacího správního orgánu:

[redacted]

Odůvodnění:**I. Popis postupu správních orgánů a správních soudů**

Z předloženého spisového materiálu odvolací správní orgán zjistil, že [redacted] učinili dne 29.9.2009 u stavebního úřadu podání, ve kterém upozorňovali na nepovolenou stavbu plotu a přístřešku pro ovce a dále na navezení betonových pražců. Dne 24.2.2010 učinili [redacted] další podání, ve kterém si stěžovali na nepovolenou stavební činnost [redacted] (plot a stavení pro ovce). K podání ze dne 24.2.2010 předložili rovněž jednoduchý situační plánek a uvedli, že stavby se nacházejí v ochranném pásmu vodního zdroje (studny) a jsou v rozporu s územním plánem Městysu Nový Hrozenkov. Stavební úřad sdělením ze dne 24.3.2010 [redacted] sdělil, že ve věci přístřešku pro ovce bylo v únoru roku 2010 zahájeno řízení o odstranění stavby a dále stanovil, že na upozorňované stavbě plotu provede kontrolní prohlídku, a že betonové pražce mohou být chápány jako překážka na komunikaci, tudíž se jimi má zabývat Městys Nový Hrozenkov jako příslušný silniční správní úřad.

Přípisem ze dne 7.4.2010 vyzval stavební úřad odvolatele jakožto vlastníky pozemků p.č. 10772/2 a p.č. 8140/20 v k.ú. Nový Hrozenkov a Městys Nový Hrozenkov jakožto vlastníka pozemku p.č. 12591/7 v k.ú. Nový Hrozenkov k účasti na kontrolní prohlídce stavby plotu, jejíž termín konání stanovil na 20.4.2010 v 9:00 hodin. Dne 12.4.2010 obdržel stavební úřad vyjádření [redacted], dle kterého trvají na odstranění stavby hospodářského stavení a plotu z důvodu umístění stavby v ochranném pásmu vodního zdroje (studny) a rozporu staveb s územním plánem Městysu Nový Hrozenkov. Dle úředního záznamu ze dne 19.4.2010 se [redacted] omluvil z účasti na kontrolní prohlídce ze zdravotních důvodů.

Stavební úřad vzhledem k omluvě [redacted] plánovanou kontrolní prohlídku neprovedl, přičemž přípisem ze dne 27.4.2010 vyzval odvolatele a Městys Nový Hrozenkov k účasti na kontrolní prohlídce, jejíž datum konání stanovil na 11.5.2010 v 8:45 hodin. Stavební úřad do protokolu z kontrolní prohlídky konané dne 11.5.2010 uvedl, že došlo k dalšímu prodloužení plotu na pozemku p.č. 8140/20 v k.ú. Nový Hrozenkov. Stavební úřad však nestanovil datum zahájení stavebních prací, stanovil pouze datum provedení posledních prací na duben roku 2010. Stavba plotu je zachycena na fotodokumentaci přiložené k protokolu.

Vzhledem k tomu, že kontrolní prohlídky konané dne 11.5.2010 se nezúčastnila žádná z osob, jež k účasti byly vyzvány, vyzval stavební úřad přípisem ze dne 29.6.2012 odvolatele, [redacted] (jakožto oprávněnou z věcného břemene užívání pozemků [redacted]) a Městys Nový Hrozenkov k účasti na kontrolní prohlídce, jejíž termín konání stanovil na 20.7.2012 v 9:00 hodin. U kontrolní prohlídky konané dne 20.7.2012 byl přítomen odvolatel [redacted], zástupce Městysu Nový Hrozenkov a Ing. Zdeněk Habáň, referent úřadu Městysu Nový Hrozenkov jakožto příslušného silničního správního úřadu. Stavební úřad do protokolu z kontrolní prohlídky konané dne 20.7.2012 uvedl, že na pozemku p.č. 12591/7 v k.ú. Nový Hrozenkov se nachází oplocení tvořené z dřevěných sloupků různé výšky a uzlíkového pletiva pro ovce. [redacted] do protokolu uvedl, že projednávané oplocení se na místě nachází už od roku 1947 a je průběžně obměňováno a opravováno. V závěru protokolu z kontrolní prohlídky konané dne 20.7.2012 je uvedeno, že [redacted] odmítl protokol podepsat, ovšem již není v protokolu uveden důvod odepření podpisu protokolu.

Přípisem ze dne 9.8.2013 oznámil stavební úřad účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení o odstranění stavby plotu na pozemcích p.č. 10772/2, 8140/20 a 12591/7 v k.ú. Nový Hrozenkov. Řízení o odstranění stavby bylo v souladu s ust. § 46 odst. 2 správního řádu zahájeno dne 12.8.2013. Stavební úřad poučil účastníky řízení o tom, že mohou po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí navrhovat důkazy a činit jiné návrhy, přičemž rovněž mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. O zahájení řízení o odstranění stavby byly rovněž uvědomeny dotčené orgány, a to odbor životního prostředí Městského úřadu Vsetín a Agentura ochrany přírody a krajiny, Správa chráněné krajinné oblasti Beskydy. Odvolatelé byli v souladu s ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona jakožto vlastníci stavby poučeni o možnosti podání žádosti o dodatečné povolení stavby.

V rámci řízení o odstranění stavby učinil své vyjádření dne 3.9.2013 Městys Nový Hrozenkov (včetně příloh - protokolů ze státního dozoru provedeného úřadem Městysu Nový Hrozenkov jakožto silničním správním úřadem ve dnech 20.10.2011 a 25.6.2013) a podáním ze dne 9.9.2013 se k řízení o odstranění stavby vyjádřili [redacted], kteří ke svému vyjádření přiložili situační plánek na podkladu katastrální mapy, na kterém vyznačili přibližné umístění stavby plotu. Stavební úřad poté přípisem ze dne 11.9.2013 nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě, jehož termín konání stanovil na 24.9.2013 v 8:00 hodin. Dle úředního záznamu ze dne 23.9.2013 se odvolatel [redacted] omluvil z účasti na ústním jednání. [redacted] kromě toho téhož dne předložil i situační plánek na podkladu katastrální mapy s poznámkami týkajícími se stavby oplocení a kopii potvrzení Rady Místního národního výboru v Novém Hrozenkově ze dne 17.6.1982, dle kterého bylo panu [redacted] schváleno obhospodařování a vlastnictví části pozemku p.č. 12591/2 v k.ú. Nový Hrozenkov nacházejícího se mezi pozemky p.č. 8140/1 a p.č. 10772 v k.ú. Nový Hrozenkov, přičemž předmětná část pozemku p.č. 12591/2 v k.ú. Nový Hrozenkov je vyznačena ve zmiňovaném situačním plánu.

Z ústního jednání konaného dne 24.9.2013 byl pořizen protokol, jež je součástí správního spisu. Stavební úřad popsal stavbu plotu a tuto zakreslil do vytyčovacího náčrtu, který za společnost Foresta SG, a.s., IČ 60735384, Horní náměstí 1, 755 01 Vsetín vyhotovil pod číslem zakázky 1593-95/2009 Ing. Petr Adamík, a to včetně délek jednotlivých částí oplocení. Zároveň stavební úřad v náčrtu uvedl, že k části plotu se mu nepodařilo dostat, přičemž jeho přibližnou polohu stanovil dle vyjádření osob přítomných při ústním jednání.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad v průběhu řízení o odstranění stavby opomněl obesílat [REDAKCE] [REDAKCE] jakožto oprávněnou z věcného břemene užívání [REDAKCE], dodatečně zaslal [REDAKCE] oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby s tím, že [REDAKCE] poučil o tom, že může po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí navrhovat důkazy a činit jiné návrhy, přičemž rovněž má právo vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Po takto vedeném řízení přistoupil stavební úřad k vydání rozhodnutí č.j. MU-5859/2013 ze dne 11.9.2013, které bylo stavebním úřadem vypraveno dne 27.11.2013. Proti rozhodnutí ze dne 11.9.2013, kterým bylo nařízeno odstranění stavby, podali odvolatelé (resp. jejich zástupce) dne 9.12.2013 společně odvolání, o kterém rozhodl odvolací správní orgán rozhodnutím č.j. KUZL 5880/2014 ze dne 3.2.2014 dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu tak, že jej zamítl a napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 3.2.2014 podali odvolatelé dne 13.2.2014 podnět na provedení přezkumného řízení, který byl dne 7.3.2014 včetně příslušného spisového materiálu předán k posouzení odboru územně a stavebně správnímu Ministerstva pro místní rozvoj. Odvolatelé rovněž podali dne 24.2.2014 žalobu proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 3.2.2014 ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž ten po zjištění současně vedeného přezkumného řízení rozhodl usnesením č.j. 22 A 23/2014-12 ze dne 27.5.2014 o přerušení soudního řízení.

Odbor územně a stavebně správní Ministerstva pro místní rozvoj vydal sdělení č.j. MMR-10420/2014-83/697 ze dne 30.1.2015, kterým stanovil, že v daném případě neshledal žádné důvody k provedení přezkumného řízení. Odvolací správní orgán poté zaslal Krajskému soudu v Ostravě své vyjádření k žalobě č.j. KUZL 10428/2015 ze dne 11.2.2015 včetně příslušného spisového materiálu, přičemž Krajský soud v Ostravě k žalobě proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu č.j. KUZL 5880/2014 ze dne 3.2.2014 vydal rozsudek č.j. 22 A 23/2014-47 ze dne 28.1.2016, kterým bylo zmiňované rozhodnutí odvolacího správního orgánu zrušeno a věc vrácena odvolacímu správnímu orgánu k novému projednání. Písemné vyhotovení rozsudku bylo odvolacímu správnímu orgánu doručeno prostřednictvím datové schránky dne 25.2.2016.

Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.1.2016 podal odvolací správní orgán dne 8.3.2016 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, která byla na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 23.3.2016 doplněna dne 21.4.2016. O kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 2 As 58/2016-25 ze dne 29.6.2016 tak, že ji zamítl, čímž tedy v podstatě potvrdil závěry uvedené v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.1.2016. Vzhledem k tomu, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 A 23/2014-47 ze dne 28.1.2016 bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího správního orgánu č.j. KUZL 5880/2014 ze dne 3.2.2014 o odvolání odvolatelů proti napadenému rozhodnutí stavebního úřadu a věc vrácena odvolacímu správnímu orgánu k novému projednání, odvolací správní orgán (vázan právním názorem soudu) opětovně projednal podané odvolání a vydal k němu rozhodnutí č.j. KUZL 62715/2016 ze dne 26.9.2016, jímž bylo dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MU-5859/2013 ze dne 11.9.2013 zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání.

Stavební úřad poté přípisem ze dne 16.11.2016 oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům pokračování v řízení a zároveň nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě, jehož termín stanovil na 9.12.2016 v 10:00 hodin. Dle protokolu z ústního jednání se nepodařilo z důvodu souvislé vrstvy sněhu zjistit přesnou polohu plotu, přičemž pan [REDAKCE] předal při ústním jednání své písemné vyjádření. Další písemné vyjádření učinil pan [REDAKCE] dne 14.12.2016, kdy mimo jiné namítl podjatost pracovníků stavebního úřadu.

Přípisem ze dne 3.1.2017 nařídil stavební úřad ústní jednání v kanceláři stavebního úřadu v termínu 19.1.2017 v 9:00 hodin, přičemž k ústnímu jednání stavební úřad předvolal pouze odvolatele. Téhož dne stavební úřad požádal Úřad městysu Nový Hrozenkov o součinnost spočívající v poskytnutí kopií všech dokladů týkajících se stavby plotu vydávaných úřadem městysu Nový Hrozenkov a dalších dokumentů v archivu tohoto úřadu. K nařízenému ústnímu jednání se odvolatelé nedostavili, nicméně dne 18.1.2017 učinili písemné podání, ve kterém namítl podjatost stavebního úřadu a přiložili sdělení stavebního úřadu č.j. MU-Výst.:4/2078/2009-Pe ze dne 7.1.2009 ve věci oplocení pozemku p.č. 10769 v k.ú. Nový Hrozenkov, čestné prohlášení paní [REDAKCE] ze dne 18.7.2012 a nedatované a neočíslované sdělení stavebního úřadu (resp. dřívějšího vedoucího [REDAKCE]) o povolení opravy a oplocování pozemků odvolatelů pro chov domácích zvířat a proti okusu ovocných stromů v provedení z dřevěných kůlů a uzlíkového pletiva či případně ze železobetonových trubek s dřevěnou výplní.

Stavební úřad následně přípisem ze dne 23.1.2017 předvolal oba odvolatele k ústnímu jednání, jehož termín stanovil na 9.2.2017 v 9:00 hodin. K tomuto jednání se odvolatelé opět nedostavili, přičemž dne 8.2.2017 učinili své písemné vyjádření k věci včetně námitek podjatosti. Stavební úřad odvolatele opětovně přípisem ze dne 9.2.2017 předvolal k ústnímu jednání, jehož termín konání stanovil na 27.2.2017 v 9:00 hodin. Ani k tomuto ústnímu jednání se odvolatelé nedostavili, přičemž dne 23.2.2017 učinili podání, v němž se vyjádřili k věci. Stavební úřad opětovně přípisem ze dne 8.3.2017 předvolal odvolatele k ústnímu jednání, jehož termín konání stanovil na 21.3.2017 v 9:30 hodin (tentokrát se schůzkou pozvaných na místě stavby) a dále přípisem ze dne 8.3.2017 předvolal pana [REDAKCE] k podání svědecké výpovědi, a to na den 22.3.2017 v 9:00 hodin. Po domluvě s tehdejším zástupcem odvolatelů byl termín ústního jednání přesunut na 21.4.2017 v 9:00 hodin a termín podání svědecké výpovědi byl rovněž po domluvě s panem [REDAKCE] přesunut na 24.3.2017 v 9:00 hodin.

Pan [REDAKCE] do protokolu z podání svědecké výpovědi ze dne 24.3.2017 uvedl, že doklad předložený odvolateli nevydal, a že se jedná o falsifikát. Při ústním jednání spojeném s ohledáním na místě konaném dne 21.4.2017 pak stavební úřad (nakonec bez účasti odvolatelů) podrobně zjišťoval trasu posuzovaného oplocení, kdy stanovil, že je totožná jako při kontrolní prohlídce konané dne 24.9.2013 a dále provedl zákres na kopii vytyčovacího náčrtu ze dne 16.12.2009. Dne 25.4.2017 obdržel stavební úřad odpověď úřadu městyse Nový Hrozenkov k žádosti o součinnost, jejíž přílohou je potvrzení Místního národního výboru v Novém Hrozenkově ze dne 17.6.1982, dle kterého je potvrzeno užívání pozemku p.č. 12591/2 v k.ú. Nový Hrozenkov panem [REDAKCE].

Stavební úřad následně přípisem ze dne 26.4.2017 účastníkům řízení sdělil, že mají možnost se do 5 dnů ode dne doručení zmiňovaného sdělení seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Podáním ze dne 28.4.2017 požádali odvolatelé o prodloužení lhůty k provedení úkonu. Stavební úřad však tomuto požadavku nevyhověl a rovnou přistoupil k vydání rozhodnutí č.j. MU-2100/2017 ze dne 25.5.2017, kterým bylo nařízeno odstranění stavby. Proti zmiňovanému rozhodnutí podali odvolatelé dne 9.6.2017 odvolání, k němuž vydal odvolací správní orgán rozhodnutí č.j. KUZL 47146/2017 ze dne 14.7.2017, jímž bylo dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MU-2100/2017 ze dne 25.5.2017 zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání. Hlavním důvodem pro tento postup byly nevypořádané námitky podjatosti uplatněné odvolateli v rámci druhého projednání věci.

Stavební úřad přípisem ze dne 31.1.2018 obeznámil účastníky řízení a dotčené orgány o novém projednání věci a dále odvolatele vyzval, aby do 10 dnů ode dne doručení přípisu ze dne 31.1.2018 doplnili jimi uplatněné námitky podjatosti o uvedení konkrétních osob, u nichž je podjatost v řízení namítána a o uvedení důvodů, na základě kterých odvolatelé dovozují podjatost konkrétních osob. Odvolatelé jimi uplatněné námitky podjatosti na výzvu stavebního úřadu nedoplnili, přičemž stavební úřad následně přípisem ze dne 26.9.2019 účastníkům řízení sdělil, že mají možnost se do 5 dnů ode dne doručení zmiňovaného sdělení seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. K podkladům pro vydání rozhodnutí se dne 30.9.2019 vyjádřili odvolatelé společně s paní [REDAKCE], přičemž k podání současně připojili čestná prohlášení pana [REDAKCE] ze dne 5.1.2011, pana [REDAKCE] (datum nelze přečíst), pana [REDAKCE] ze dne 17.12.2012, pana [REDAKCE] ze dne 8.5.2013 a paní [REDAKCE] ze dne 18.7.2012.

Po takto vedeném řízení přistoupil stavební úřad k vydání napadeného rozhodnutí ze dne 25.10.2019, kterým bylo rozhodnuto o nařízení odstranění stavby a o povinnosti náhrady nákladů řízení zahájeného z moci úřední, přičemž v odůvodnění napadeného rozhodnutí byly rovněž vypořádány námitky podjatosti uplatněné odvolateli. Proti napadenému rozhodnutí podali odvolatelé dne 4.11.2019 odvolání, přičemž stavební úřad následně výzvou ze dne 20.11.2019 účastníky řízení vyzval, aby se k podanému odvolání vyjádřili do 7 dnů ode dne doručení výzvy. Tohoto práva využil podáním ze dne 27.11.2019 pan Petr Vašek. Stavební úřad následně předal odvolacímu správnímu orgánu spis s podaným odvoláním včetně stanoviska k podanému odvolání k rozhodnutí o odvolání.

II. Posouzení včasnosti a přípustnosti odvolání

Odvolací správní orgán se po obdržení podaného odvolání a příslušného spisového materiálu nejprve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání řádné, tzn. podané účastníkem řízení v zákonné lhůtě. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že napadené rozhodnutí vydané v řízení zahájeném z moci úřední ukládá povinnosti odvolatelům, přičemž z tohoto důvodu jsou odvolatelé účastníky řízení o odstranění stavby jakožto povinní ve smyslu ust. § 129 odst. 10 stavebního zákona. Z údajů o doručení napadeného rozhodnutí bylo odvolacím správním orgánem dále zjištěno, že oběma odvolatelům bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 30.10.2019. Proti napadenému rozhodnutí podali odvolatelé společně odvolání dne 4.11.2019, tedy v zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě. S ohledem na předešlé lze konstatovat, že podané odvolání je odvolání řádné.

III. Vyhodnocení postupu stavebního úřadu odvolacím správním orgánem včetně vypořádání námitek uplatněných odvolateli v podaném odvolání

Vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. ledna 2018 nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, který ve svém článku II. Přejícná ustanovení v bodu č. 10 stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, postupoval odvolací správní orgán v odvolacím řízení podle dosavadního právního předpisu, tj. podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném a účinném v době zahájení řízení o odstranění stavby, tj. v roce 2013.

Před vypořádáním jednotlivých odvolacích námitek odvolací správní orgán uvádí, že stavební úřad byl v rámci již třetího projednání věci vázán právním názorem odvolacího správního orgánu, jež byl stanoven v rozhodnutí č.j. KUZL 47146/2017 ze dne 14.7.2017. Dle zmiňovaného rozhodnutí byl stavební úřad povinen řádným způsobem vyřídit odvolateli uplatněné námítky podjatosti. S ohledem na skutečnost, že námítky podjatosti nebyly na výzvu stavebního úřadu odvolateli doplněny, přistoupil stavební úřad k jejich vypořádání přímo v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl následující: „Dle ust. § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) může účastník řízení namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námítce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námítku neuplatnil. Z výše uvedeného vyplývá, že vlastníci stavby podjatost stavebního úřadu namítají až po několika letech od zahájení řízení o odstranění stavby. Dle názoru stavebního úřadu není takováto námítka podjatosti, bez konkretizace úřední osoby a důvodu, z něž může namítající odvozovat, že jde o podjatost, dostatečně kvalifikovaná pro vydání usnesení služebně nadřízeným úřední osoby, dle ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu. Dle názoru stavebního úřadu je v tomto případě namítání podjatosti, pouze vyjádřením nesouhlasu vlastníků stavby s výsledkem správního řízení.“ K výše uvedenému odvolací správní orgán uvádí, že stavební úřad správně vyhodnotil, že námítka podjatosti s ohledem na její obecnost a výraznou časovou prodlevu od doby zahájení řízení není kvalifikovaná pro vydání usnesení o vyloučení či nevyločení oprávněné úřední osoby, přičemž rovněž s ohledem na obecnost odvolateli uplatněné námítky nelze ani stanovit důvod, pro který by měla být oprávněná úřední osoba vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci. Dle názoru odvolacího správního orgánu stavební úřad postupoval v souladu se závazným právním názorem stanoveným rozhodnutím č.j. KUZL 47146/2017 ze dne 14.7.2019 a tedy vypořádal odvolateli uplatněné námítky podjatosti řádným způsobem.

Odvolatelé v podaném odvolání uvedli, že pozemky, na nichž je stavba oplocení provedena, jsou od nepaměti užívány za účelem chovu ovcí, krav a hovězího skotu, přičemž hranice těchto pozemků a způsob jejich užívání řádně kontroluje několikrát do roka Státní zemědělský intervenční fond. V případě jakýchkoli nesrovnalostí by byly odvolatelům odebrány dotační příspěvky a uloženy vysoké pokuty, což se však odvolatelům doposud nestalo. Dále odvolatelé v podaném odvolání uvedli, že dle jejich názoru posuzovaný plot není stavbou ve smyslu stavebního zákona, nýbrž pasteveckým oplocením, které není pevně spojeno se zemí a pouze ohraničuje chov skotu a užívané pozemky. V neposlední řadě odvolatelé uvedli, že postupem stavebního úřadu jsou porušovány právní předpisy vydané Ministerstvem zemědělství, a že s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti by měl odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušit a řízení o odstranění stavby zastavit. Na výzvu stavebního úřadu se podáním ze dne 27.11.2019 vyjádřil pan [REDAKCE], a to tak, že plot svým umístěním brání využívání pozemní komunikace na pozemku p.č. 12591/7 v k.ú. Nový Hrozenkov. Stavební úřad ve svém stanovisku k podanému odvolání uvedl, že při třetím projednání věci postupoval plně v souladu s právním názorem odvolacího správního orgánu.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, přičemž vycházel z podkladů předložených stavebním úřadem spolu s podaným odvoláním. Dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníkovu odstranění stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovu stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Stavbou se přitom dle ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. V daném případě je tedy nutno odvolatelům oponovat v tom smyslu, že pro účely stanovení zda konkrétní věc je stavbou či nikoli zdaleka není rozhodující, zda je tato věc pevně spojena se zemí či nikoli.

V tomto případě se jedná o dřevěné sloupky s výplní z uzlíkového pletiva. Posuzovanou věc je tedy nutno dle názoru odvolacího správního orgánu považovat za oplocení, které je ve smyslu stavebního zákona považováno za stavbu. Dle právní úpravy účinné v době zahájení řízení o odstranění stavby nevyžadovalo oplocení ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu 14 stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Zároveň však oplocení nebylo vyloučeno z procesu územního

rozhodování (resp. z procesu vydání územního souhlasu) s výjimkou oplocení vyjmenovaných v ust. § 79 odst. 2 písm.k) stavebního zákona (tj. oplocení lesních školek, oplocení zřízené k ochraně lesních porostů před zvěří na lesních pozemcích a oplocení dřevin vysazených za účelem založení územního systému ekologické stability, která jsou bez podezdívky, přičemž nesmí dojít k omezení provozu na pozemní komunikaci nebo k přerušení turisticky značené trasy). V daném případě oplocení slouží k oplocení pozemků užívaných za účelem chovu ovcí, krav a hovězího skotu, přičemž vzhledem k tomu, že oplocení rovněž zasahuje dle územního plánu obce Nový Hrozenkov do jejího nezastavěného území, bylo potřeba k provedení této stavby předchozího projednání se stavebním úřadem v rámci územního řízení o umístění stavby. Pro úplnost odvolací správní orgán konstatuje, že neexistuje žádný jiný právní předpis než stavební zákon, který by stanovoval pravidla pro výstavbu oplocení či případně jednotlivých kategorií oplocení (jako třeba odvolateli uváděné pastevecké oplocení), nýbrž je nutno posuzovanou stavbu podřadit pod kategorii oplocení obecně, jejíž pravidla pro výstavbu jsou komplexně upravena ve stavebním zákoně.

Odvolatelé v průběhu řízení o odstranění stavby tvrdili, že stavba oplocení stojí na daném místě v různých podobách již od roku 1947, resp. v průběhu let probíhala občasná údržba oplocení. Pro daný případ je proto nutno vycházet z co nejdůsledněji zjištěného skutkového stavu, především ze skutečností shledaných na místě samém, z podaných vysvětlení, ale i z okolností obecně známých, týkajících se pozadí vzniku stavby. Především je nutno zvážit, zda byla na předmětné stavbě prováděna údržba, jak tvrdili odvolatelé v průběhu řízení (nebo případně stavební úpravy), anebo zda nedošlo k odstranění stavby a následnému vybudování stavby nové. Odvolací správní orgán pro zajímavost uvádí, že ve správním a ústavním soudnictví bylo v minulosti posuzováno, co lze považovat za výměnu vedení technické infrastruktury. Konkrétně se jedná o rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 7 Ca 1/2005-33 ze dne 9.1.2006, dále o rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 20/2006-129 ze dne 31.3.2008 (kterým byl přezkoumáván zmiňovaný rozsudek Městského soudu v Praze) a usnesení Ústavního soudu č.j. I.ÚS 1532/08 ze dne 20.10.2011 (které se vztahovalo na tentýž případ jako předchozí zmiňované rozsudky), přičemž judikatura dospěla v daném případě k tomuto závěru:

„Pokud dojde k úplné výměně stožárů elektrického vedení, včetně nového zemního osazení takových stožárů, nejedná se o pouhou stavební úpravu, ale o stavbu novou, která vyžaduje stavební povolení. Je pak nepodstatné, zda na tuto stavbu bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby, neboť v případě, kdy se linie stavby neliší od linie stavby dosavadní, rozhodnutí o umístění stavby vydáváno není. Stavební úřad však musí na takovou stavbu vydat stavební povolení v příslušném správním řízení.“

K podobnému závěru, dospěl i Nejvyšší soud ve svém rozsudku č.j. 22 Cdo 216/2006 ze dne 30.9.2006, když stanovil, že *„za změnu stavby nepovažuje úplná výměna stavebních stožárů elektrického vedení, včetně nového osazení takových stožárů, ale že jde o stavbu novou, která vyžaduje stavební povolení nové.“* Výše uvedené závěry judikatury týkající se otázky výměny vedení technické infrastruktury lze analogicky vztáhnout i na nyní projednávanou stavbu oplocení. Za předpokladu, že předmětná stavba oplocení byla skutečně v daném místě provedena již před 70 lety, jak uvedl odvolatel [REDAKCE] do protokolu z kontrolní prohlídky konané dne 20.7.2012, nelze za údržbu nebo případně stavební úpravu oplocení považovat situaci, kdy došlo k úplnému odstranění této stavby a jejímu následnému novému vybudování.

Má-li být dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno odstranění stavby, jejíž provedení nebylo stavebním úřadem povoleno a pro provedení stavby je stavebním zákonem vyžadováno předchozí vydání povolovacího úkonu, musí stavební úřad řádně v řízení o odstranění stavby prokázat a v odůvodnění nařízení odstranění stavby uvést úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že posuzovaná stavba byla provedena bez povolení vyžadovaného stavebním zákonem. Taková úvaha je pro řízení o odstranění nepovolené stavby esenciální, neboť zvážení všech okolností zjištěných v průběhu řízení o odstranění stavby může v konečném důsledku vést ke dvěma závěrům, a to k vydání rozhodnutí, jímž se:

- nařídí odstranění stavby, a to v případě, že bude v řízení o odstranění stavby zjištěno, že předmětná stavba je stavba nepovolená nebo provedena v rozporu s rozhodnutím či jiným úkonem stavebního úřadu
- odstranění stavby nenařídí, a to v případě, že bude v řízení o odstranění stavby zjištěno, že předmětná stavba je stavba povolená (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 30/2011-93 ze dne 28. 7. 2011), případně že ke své realizaci povolení nevyžadovala

K problematice odstraňování staveb je rovněž nutno dodat, že případy pochybností o existenci povolení staveb a nařizování jejich odstraňování se ve svých stanoviscích již několikrát zabýval Veřejný ochránce práv. Nejvýznamnějším stanoviskem pro tuto problematiku je patrně stanovisko sp.zn. 8284/2012/VOP ze dne 3.7.2013, ve kterém je obsažena tato právní věta: *„V případě starších povolených staveb, u nichž panuje pochybnost, zda byly provedeny v souladu s vydanými povoleními, by měl stavební úřad postupovat maximálně obezřetně. Přihlédnout musí ke všem důsledně zjištěným okolnostem a zvolit řešení, jež bude dostačující z hlediska zabezpečení veřejného zájmu, který stavebnímu úřadu přísluší chránit (řízení o odstranění včetně souvisejícího řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 129*

stavebního zákona nebo pořízení dokumentace skutečného provedení stavby podle § 125 stavebního zákona).“ Stavební úřad uvedl k otázce odvolateli deklarované existence stavby od nepaměti v odůvodnění napadeného rozhodnutí následující:

„Stavební úřad se při novém projednání držel právního názoru odvolacího správního orgánu a zabýval se otázkou existence plotu od nepaměti (tvrzení vlastníků stavby od roku 1947), jež se snažili doložit čestným prohlášením matky vlastníka stavby [REDAKCE]

[REDAKCE]. Stavební úřad již v textu výše konstatoval, že vlastníci stavby toto tvrzení existence oplocení na daných místech od roku 1947, v průběhu řízení nepodložili žádným existujícím dokladem či jiným dokladem (např. fotografií), kterým by toto tvrzení potvrdili.

Stavební úřad se i přes to touto otázkou zabýval a uvádí, že úplně první zmínku o oplocení na předmětných pozemcích obdržel dne 2.6.2009 podáním, které učinil Městys Nový Hrozenkov, v němž se domáhá provedení kontrolní prohlídky ve věci, zda majitel pozemků provedl oplocení a stavbu hospod. objektu v souladu s povolením. Stavební úřad si tyto poznatky dohledal ve spisové dokumentaci, která je uložena v archívu stavebního úřadu, jež se týkala stavby hospodářského objektu na pozemku parc.č. 10772/2 v k.ú. Nový Hrozenkov totožných vlastníků stavby. Stavební úřad na základě tohoto podání vykonal dne 30.6.2009 kontrolní prohlídku jejíž předmětem byla kontrolní prohlídka ve věci oplocení a stavba hospodářského objektu na pozemcích parc.č. 10772/2, 12591/7 a 8140/20 v k.ú. Nový Hrozenkov. Z kontrolní prohlídky byl sepsán protokol, pořízena fotodokumentace. Z tohoto protokolu je možné mimo jiné vyčíst, že stavebníkem, vlastníkem a uživatelem stavby jsou [REDAKCE]. Dále je z tohoto protokolu uveden datum zahájení prací (květen 2009), datum provádění posledních prací (květen 2009). Stavební úřad chtěl tímto protokolem poukázat na vlastnictví předmětné stavby, jež vlastníci stavby stvrdili svým podpisem protokolu. Součástí této spisové dokumentace je také vyjádření vlastníků stavby, které vlastníci stavby osobně podali na stavebním úřadě dne 9.7.2009, ve kterém je uvedeno:

„Při plocení pozemků č. 10770/11 v březnu 2000 jsme se byli informovat na stavebním úřadě Karolinka, u pana [REDAKCE], na plocení pozemků pro hospodářská zvířata. Bylo nám sděleno a povoleno oplotit naše i užívané pozemky, výška pletiva 120 cm a dřevěné sloupky nebo železobetonové sloupky a dřevěná výplň. Plocení platilo mimo zastavovací – stavební území pro pastviny atd. Ploty obnovujeme podle potřeby od nepaměti. Pan Michalovič nám sdělil, že k oplocení hospodářských zvířat není potřeba podávat oznámení o stavbě.“

Z tohoto vyjádření je patrné, že se vlastníci stavby dotazovali na povolení oplocení pozemků ve vlastnictví vlastníků stavby a jimi užívaných pozemků. Z daného vyjádření je zřejmé že vlastníků stavby šlo o oplocování nové, nikoliv o údržbu či stavební úpravu stávajících plotů. Vlastníci stavby se v tomto vyjádření zmiňují i o obnově, stavební úřad však musí konstatovat, že ani tato zmínka o obnově nenasvědčuje tomu, že by vlastníci stavby prováděli údržbu či opravu stávajícího oplocení. Slovo obnova dle stavebního úřadu znamená obnovit na daném místě již neexistující, tzn. vytvořit na daném místě něco, co zde dříve bylo a na daném místě se to již nenachází.

Dále k tomuto vyjádření stavební úřad uvádí, že se neztotožňuje s tvrzením, že by vlastníků stavby zaměstnanec stavebního úřadu Karolinka, konkrétně tehdejší vedoucí stavebního úřadu [REDAKCE], nezákonně sdělil či povolil oplocovat jejich a jimi užívané pozemky, jelikož dle tehdejší právní úpravy stavebního zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu účinným od 1.10.1976 do 31.12.2006, se stavba plotu dle § 139b odst. 8 písm. b) tohoto stavebního zákona považovala za drobnou stavbu, kterou bylo možné provést dle § 55 odst. 2 písm. a) tohoto zákona na základě ohlášení stavebnímu úřadu, nikoliv bez rozhodnutí či jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem. Kopie této části jiného spisového materiálu, je součástí spisové dokumentace bod pořadovým číslem 61.

Pro shrnutí stavební úřad uvádí, že z výše uvedeného vyplývá, že stavebníky, vlastníky a uživateli předmětné stavby jsou vlastníci stavby a že i kdyby se stavba oplocení na předmětných pozemcích nacházela již od nepaměti (od roku 1947), vlastníci stavby při obnově oplocení prováděli stavby nové, provedené bez rozhodnutí či jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem. To že se v daném případě jedná o stavbu novou, dokládá i fotodokumentace předmětného místa stavby, pořízena v průběhu činnosti stavebního úřadu v různých časových intervalech. Tato fotodokumentace je součástí tohoto spisu pod pořadovým číslem 62. Tak tuto skutečnost dokládají i veřejně přístupné ortofotomapy (zdroj mapy.cz) ze současnosti a roků 2012, 2006 a 2003, z nichž je patrné kdy se stavba předmětného oplocení na daném místě nacházela. Tyto ortofotomapy jsou součástí tohoto spisu pod pořadovým číslem 63.“

Dále stavební úřad uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí úvahu, dle které stavební úřad vložil do spisu ortofotomapy z let 2003, 2006, 2012 a 2017, přičemž na mapách z roku 2012 a 2017 je zřetelně viditelná trasa nového oplocení, které je předmětem řízení o odstranění stavby, zatímco z map z roku 2003 a 2006 je patrné, že se na pozemcích parc.č. 10772/2, 8140/20 a 12591/7 oplocení nenacházelo. Stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž uvedl úvahu, že již z fotodokumentace ze dne 13.4.2010 a ze dne 11.5.2010 je zřejmé, že jak dřevěné sloupky, tak uzlíkové pletivo je naprosto nové – dřevěné sloupky nezčernalé s viditelnými stopami čerstvého odkornění, stejně tak uzlíkové pletivo lesklé neoxidované, a že samotná trasa nového oplocení odhalovala, že na totožném místě oplocení

dříve nebylo – např. oplocení na pozemku parc.č. 12591/7, je nově umístěno v trase komunikace, v místech zpevněného kamennou drtí, která zjevně dříve nesloužila jako pastvina.

K výše uvedenému odvolací správní orgán uvádí, že se s výše uvedenými závěry stavebního úřadu ztotožňuje a dále považuje odvolací správní orgán za vhodné doplnit, že stavební úřad vykonal na místě stavby několik ohledání na místě, přičemž z fotodokumentace připojené k protokolům z těchto ohledání je nanejvýš zřejmé, že stavba plotu byla odvolateli postupně budována od května roku 2009 (jak vyplývá z protokolu z kontrolní prohlídky konané dne 30.6.2009) až do konečné podoby zjištěné stavebním úřadem při ohledání na místě konaném dne 24.9.2013. Odvolací správní orgán pak obdobně jako stavební úřad konstatuje, že nelze vyloučit, že v minulosti se v daném místě oplocení nacházelo, nicméně toto bylo zcela odstraněno a následně v letech 2009 až 2013 nahrazeno oplocením novým. Odvolací správní orgán proto dovozuje, že má-li být dle judikatury úplná výměna stožárů elektrického vedení včetně nového zemního osazení takových stožárů považována za stavbu novou, musí tak být analogicky konstatováno i v případě, kdy bylo úplně vyměněno oplocení, pokud tedy vůbec došlo k jeho výměně. Dále odvolací správní orgán doplňuje, že dle stanoviska Veřejného ochránce práv sp. zn.. 8114/2014/VOP/MST ze dne 12.10.2015 nelze považovat odstranění a zhotovení nové stavby, pokud původní stavba zcela zanikla, za udržovací práce ve smyslu ust. § 3 odst. 4 stavebního zákona. Odvolací správní orgán tedy shodně jako stavební úřad dospěl k závěru, že posuzovaná nová stavba plotu byla provedena bez příslušného povolovacího úkonu vyžadovaného stavebním zákonem.

Pro úplnost odvolací správní orgán uvádí, že v řízení o odstranění nepovolené stavby je rozhodující, zda stavba ke svému umístění a provedení vyžadovala příslušného povolovacího úkonu vyžadovaného stavebním zákonem a nikoli to, zda chov ovcí, krav a hovězího skotu prováděný na pozemcích ohraničených stavbou oplocení probíhá v souladu s požadavky Ministerstva zemědělství a jím vydaných (odvolateli nespecifikovaných) právních předpisů či zda Státní zemědělský intervenční fond vykonává na místě samém kontroly s uspokojivými výsledky. Stavební úřad zjistil v daném případě stav, který je nevyhovující z hlediska požadavků na řádné provádění staveb dle stavebního zákona, tudíž byl povinen takový stav řešit v intencích stavebního zákona a správního řádu bez ohledu na předpisy řešící zemědělství a pastvu hospodářských zvířat.

Stavebnímu úřadu je v souvislosti s napadeným rozhodnutím nutno vytknout, že v podmínce č. 3 stanovil, že stavba bude odstraněna svépomocí se zajištěním stavebního dozoru, a že vlastník stavby je povinen před zahájením odstraňování stavby oznámit stavebnímu úřadu jméno, příjmení a místo trvalého pobytu osoby vykonávající stavební dozor. Stavba oplocení je stavbou, kterou lze odstranit svépomocí, nicméně nelze odvolatelům jakožto vlastníkům stavby upírat právo na případnou volbu stavebního podnikatele k odstranění stavby. Z tohoto důvodu přistoupil odvolací správní orgán dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ke změně napadeného rozhodnutí v rozsahu podmínky č. 3, tj. k jejímu doplnění o povinnosti vlastníka stavby v případě, že se rozhodne odstranit stavbu prostřednictvím stavebního podnikatele. Dále stavební úřad pochybil, když na str. 15 napadeného rozhodnutí nedopatřením uvedl, že odvolatelé provedli bez příslušného povolovacího úkonu vyžadovaného stavebním zákonem stavbu hospodářského objektu, ačkoli předmětem řízení byla stavba plotu. Vzhledem k tomu, že se patrně jedná o zřejmou nesprávnost, přistoupil odvolací správní orgán dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ke změně napadeného rozhodnutí spočívající v nahrazení nesprávného údaje o druhu stavby údajem správným.

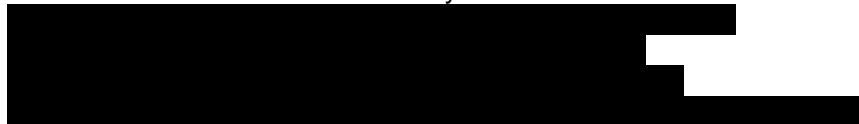
IV. Závěr odvolacího správního orgánu

Odvolací správní orgán podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v podmínce č. 3 neúplné, neboť upíralo odvolatelům jakožto vlastníkům stavby volbu odstranění stavby prostřednictvím stavebního podnikatele, a že v odůvodnění napadeného rozhodnutí (konkrétně na str. 15) obsahuje nesprávný údaj o druhu stavby. Proto odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v těchto výrocích změnil, tj. doplnil do podmínky č. 3 napadeného rozhodnutí povinnosti odvolatelů v případě odstranění stavby prostřednictvím stavebního podnikatele a nahradil nesprávný údaj o druhu stavby údajem správným.

Dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu nelze změnu v rozhodnutí provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. V daném případě však tato skutečnost nastat nemůže, neboť odvolací správní orgán svým rozhodnutím v podstatě pouze upřesňuje podmínku č. 3 napadeného rozhodnutí a uvádí údaj o druhu stavby do souladu s předmětem řízení vedeného stavebním úřadem.

Dle ust. § 90 odst. 3 správního řádu nemůže odvolací správní orgán změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. V daném případě však nenastala ani jedna z výše uvedených situací, tudíž odvolacímu správnímu orgánu nebránila žádná překážka k provedení změny napadeného rozhodnutí.

Účastníci řízení – další dotčené osoby:

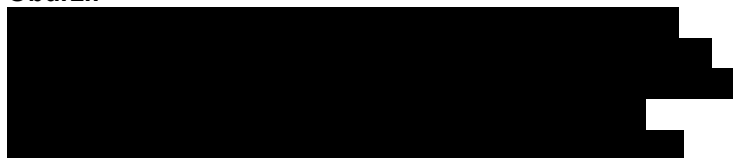

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Mgr. Ivan Švec
referent oddělení stavebního řádu

Obdrží:

Městys Nový Hrozenkov, IDDS: squbcc4

na vědomí
Městský úřad Karolinka, odbor výstavby, IDDS: fgcb4a